

Sygn. akt II Ca 689/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2023 r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	Sędzia Paweł Hochman

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2023 r. w Piotrkowie Trybunalskim

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa P. K.

przeciwko Z. N.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Opocznie

z dnia 13 lipca 2023 r. sygn. akt I C 478/22

oddala apelację.

Paweł Hochman

Sygn. akt II Ca 689/23

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27 września 2022 r. powód P. K. zażądał naprawienia przez pozwanego Z. N. uszkodzonego ogrodzenia siatki między posesjami. Pismem z dnia 05 października 2022 r. powód sprecyzował powództwo wnosząc o zasądzenie od pozwanego kwoty 600 zł jako kwoty stanowiącej równowartość zakupu siatki ogrodzeniowej, prac przy demontażu uszkodzonej siatki oraz prac przy montażu nowej siatki, a nadto wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu.

Pozwany Z. N. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania. Pozwany przyznał, iż podczas prac polowych przypadkowo zahaczył sprzętem polowym – sprężynówką o płot sąsiada w wyniku czego doszło do uszkodzenia siatki na wysokości 2 m. Pozwany podniósł, iż płot naprawił. Wskazał, że uszkodzona siatka jest kilkunastoletnia, w złym stanie.

Na rozprawie w dniu 4 lipca 2023 roku powód poparł swoje dotychczasowe stanowisko, pozwany ostatecznie uznał powództwo do kwoty 150 zł, zadeklarował wolę naprawy siatki.

Wyrokiem z dnia 13 lipca 2023 r. Sąd Rejonowy w Opocznie zasądził od pozwanego Z. N. na rzecz powoda P. K. kwotę 150,00 zł.; oddalił powództwo w pozostałej części; zniósł wzajemnie koszty procesu między stronami.

Podstawę powyższego wyroku stanowiły następujące ustalenia faktyczne:

Powód jest właścicielem działki o nr ewidencyjnym nr (...) położonej w miejscowości P. natomiast właścicielem działki sąsiedniej o nr ewidencyjnym (...) jest pozwany. Obie te działki oddziela siatka ogrodzeniowa. W dniu 12 września 2022 roku doszło do uszkodzenia ogrodzenia w postaci w/w siatki rozgraniczającej w/w posesje stron. Do uszkodzenia doszło podczas wykonywania prac polowych przez pozwanego. Siatka została zaczepiona przez maszynę rolniczą, kierowaną przez pozwanego w wyniku czego doszło do jej rozciągnięcia i rozerwania.

Powód zwracał się do pozwanego za pośrednictwem jego małżonki by pozwany dokonał naprawienia tej siatki. Powód wysłał przedsądowe wezwanie do naprawienia szkody. Pozwany dokonał naprawienia tej siatki ogrodzeniowej poprzez splecenie siatki. Naprawa ta nie satysfakcjonuje powoda.

Na wysokość dochodzonego przez powoda odszkodowania składają się koszty robocizny - demontaż, montaż oraz zakup siatki. Powód ustalenia co do wysokości szkody poczynił na podstawie danych z Internetu. Wysokość szkody, zgodnie z wyliczeniami pozwanego, to kwota 100 zł.

Sąd Rejonowy wyjaśnił, że powyższy stan faktyczny ustalił w oparciu o zeznania stron, dokumentację fotograficzną w tym nagranie obrazu na płycie CD, wezwanie do zapłaty skierowane do pozwanego wraz z dowodem nadania i potwierdzeniem odbioru. Sąd nie znalazł powodów ku temu by zdyskredytować wyżej wskazane dowody nieosobowe.

Dokonując oceny zeznań powoda Sąd wyjaśnił, że uznał je za wiarygodne w części, w której są one zgodne z ustalonym stanem faktycznym i w której korespondują one z pozostałym obdarzonym walorem wiarygodności materiałem dowodowym tj. co do tego że doszło do uszkodzenia siatki ogrodzeniowej podczas prac polowych wykonywanych przez pozwanego. Nie są zdaniem sądu wiarygodne zeznania powoda w części, w których wskazuje na wysokość szkody albowiem powód nie przedstawił żadnego materiału dowodowego, który wskazywałby na wysokość szkody. Sąd wyjaśnił również, że nie znalazł powodów ku temu by zdyskredytować zeznania pozwanego. Pozwany przyznał, iż dokonał uszkodzenia siatki, dokonał jej naprawy i uznał powództwo co do kwoty 150 zł.

Dokonując oceny zasadności powództwa, Sąd pierwszej instancji przypomniał, że powód dochodził zasądzenia od pozwanego odszkodowania w kwocie 600,00 zł upatrując podstawy faktycznej swojego roszczenia w szkodzie wywołanej działaniem pozwanego, który podczas prac polowych uszkodził siatkę ogrodzeniową rozdzielającą posesje stron. Zważył, że zgodnie z dyspozycją art. 415 k.c. kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę obowiązany jest do jej naprawienia. Konstrukcja odpowiedzialności deliktowej, o której mowa w treści art. 415 k.c., określa odpowiedzialność odszkodowawczą za czyn niedozwolony i opiera się na trzech przesłankach: zdarzeniu, z którym system prawny wiąże odpowiedzialność na określonej zasadzie oraz szkodzie i związku przyczynowym między owym zdarzeniem a szkodą. Do przesłanek odpowiedzialności deliktowej należą: zdarzenie, z którym system prawny wiąże odpowiedzialność na określonej zasadzie, oraz szkoda i związek przyczynowy między tym zdarzeniem a szkodą. Przy ustalaniu odpowiedzialności z tytułu czynów niedozwolonych znajdują zastosowanie przepisy ogólne dotyczące związku przyczynowego, szkody i sposobów jej naprawienia (art. 361–363 k.c.). Zasadą odpowiedzialności deliktowej przewidzianej w art. 415 k.c. jest wina, będąca odzwierciedleniem podmiotowej strony czynu, którą należy wykazać wraz z bezprawnością rozumianą jako niezgodność zachowania się sprawcy z porządkiem prawnym.

W ocenie Sądu Rejonowego, bezspornym w sprawie jest, że pozwany dokonał uszkodzenia przedmiotowej siatki. Bezspornym w przedmiotowej sprawie było i to że pozwany dokonał naprawy siatki, która to naprawa nie satysfakcjonuje pozwanego. W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie do kwoty 150 zł. Zdaniem Sądu powód nie udowodniła, że poniósł szkodę w wysokości 600,00 zł. Brak było podstaw uznania zasadności żądania w całości bowiem powód – pomimo ciężącego na nim obowiązku jego udowodnienia – nie sprostował temu obowiązkowi (art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c.). Pozwany jednoznacznie zakwestionował żądanie pozwu co do wysokości a wyrażając wolę ugodowego zakończenia sprawy uznał powództwo do kwoty 150 zł. Wobec takiego stanowiska pozwanego, powód winien udowodnić w toku procesu wysokość szkody – o czym został pouczony przez sąd (k. 44v 00:11:38).

Powód nie przedłożył jakiegokolwiek dokumentu, chociażby prywatnego, z którego wynikałaby wartość szkody. Powód nie zgłosił także wniosku o dowód z opinii biegłego co do wysokości kosztów naprawy siatki. Zdaniem Sądu roszczenie zostało sformułowane w sposób ogólny, co nie pozwalało na jego weryfikację a powód nie przedstawił wiarygodnych dowodów, które wykazałyby, że poniósł on szkodę we wskazane przez siebie wysokości (powód nie przedstawił żadnych dowodów świadczących o tym ile kosztowała siatka i jaka jest wartość robocizny).

Przypominając, że pozwany zaoferował, iż może naprawić samodzielnie siatkę, uznał powództwo do kwoty 150 zł. Sąd pierwszej instancji wskazał również, że zgodnie z dyspozycją art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Mając na uwadze powyższe Sąd przyjął, że powództwo zasługuje na uwzględnienie w części tj. do kwoty 150 zł – czyli kwoty uznanej przez pozwanego przyjmując, że ponad tę kwotę powództwo nie zostało udowodnione.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu zapadło na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. i art. 100 k.p.c. To powód w przeważającej części przegrał sprawę dlatego sąd nie obciążył pozwanego zwrotem kosztów procesu na rzecz powoda. Pozwany dodatkowo uznał powództwo do kwoty 150 zł.

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód. Z treści apelacji i pisma zawierającego uzupełnienie jej braków wynikało, że zaskarżył wyrok w części oddalającej powództwo.

Wyjaśnił, że w jego ocenie zasądzona kwota nie pokrywa wartości wyrządzonej szkody. Podniósł, że Sąd pierwszej instancji nie pouczył go, że musi przedstawić dowody, z których wynikałby koszt naprawy.

Powód przedstawił w załączeniu do apelacji ofertę handlową przedstawioną przez M. H. obejmującej zakup i wymianę 61 metrów bieżących siatki za cenę 1145,36 zł.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że wbrew twierdzeniom zawartym w skardze apelacyjnej, podczas rozprawy w dniu 4 lipca 2023 r. powód został pouczony o obowiązku udowodnienia wysokości szkody jaką poniósł i pomimo to oświadczył, że nie będzie zgłaszał żadnych wniosków dowodowych. W konsekwencji uznać należy, że po stronie Sądu pierwszej instancji nie doszło do naruszenia przepisu art. 5 k.p.c., zgodnie z którym, w razie uzasadnionej potrzeby sąd może udzielić stronom i uczestnikom postępowania występującym w sprawie bez adwokata, radcy prawnego, rzecznika patentowego lub radcy Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej niezbędnych pouczeń co do czynności procesowych.

Wydając zaskarżone orzeczenie Sąd pierwszej instancji nie dopuścił się również naruszenia przepisów postępowania cywilnego. Powyższe stwierdzenie z oczywistych względów należy odnieść do treści przepisów art. 232 k.p.c. w zw. z art. 6 k.c. Z ich treści wynika, że strony są zobowiązane do udowodnienia faktów, z których wywodzą skutki prawne, co w okolicznościach przedmiotowej sprawy upoważnia do przyjęcia, iż na powodzie ciążył obowiązek wykazania kosztów naprawy uszkodzonej przez pozwanego siatki. Powód nie dopełnił tego obowiązku i w konsekwencji Sąd pierwszej instancji prawidłowo przyjął, że w sprawie brak jakiegokolwiek dowodu pozwalającego na stwierdzenie, iż powodowi należało się odszkodowanie wyższe niż 150 zł.

W uzupełnieniu powyższych uwag należy odnieść się do przedstawionego w toku postępowania apelacyjnego dowodu w postaci oferty obrazującej koszty wymiany siatki ogrodzeniowej. Powyższy dowód należy uznać za spóźniony w rozumieniu art. 381 k.p.c. – pozostaje oczywiste, że powód miał możliwości uzyskania stosownej wyceny jeszcze w toku

postępowania przed Sądem pierwszej instancji. Jednocześnie jednak jego merytoryczna analiza wyklucza uznanie, że potwierdza on zasadność dochodzonego pozwem odszkodowania.

Jak wynika z powołanego dokumentu wycena kosztów naprawy obejmuje zakup i wymianę siatki ogrodzeniowej na odcinku 61 mb. Powyższe oznacza, że koszt wymiany jednego metra siatki wyniósł niespełna 20 zł. Z okoliczności przedmiotowej sprawy wynika, że uszkodzenie zostało dokonane na jednym odcinku o długości około 5 m. Powyższe oznacza, że koszty jej naprawy z pewnością nie przekroczą 150 zł.

Na koniec należy wyjaśnić, że dokonując oceny zaskarżonego orzeczenia Sąd Okręgowy nie dopatrył się również naruszenia przepisów prawa materialnego. Sąd Rejonowy prawidłowo uznał, że roszczenie powoda należy ocenić w oparciu o przepisy art. 415 k.c. oraz art. art. 361 k.c. i 363 k.c. i dokonał ich właściwej wykładni.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł o oddaleniu wniesionej apelacji.

Paweł Hochman